

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

LVII. Quòd homo non sit nimis dejectus, quando in aliquos labitur defectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

CAPUT LVII.

*Quòd homo non sit nimis dejectus,
quando in aliquos labitur
defectus.*

I. **F**illi, magis placent mihi pati-
entia & humilitas in adver-
sis, quàm multa consolatio & devo-
tio in prosperis.

Ut quid te contristat parvum fa-
ctum contra te dictum?

Si ampliùs fuisset commoveri
non debuisses.

Sed nunc permittite transire: non
est primum nec novum, nec ulti-
mum erit, si diu vixeris.

Satis virilis es, quamdiu nil ob-
viat adversi.

Bene etiam consulis, & alios no-
sti roborare verbis: sed cùm ad ja-
nuam tuam venit repentina tribu-
latio, deficis consilio & robore.

Attende magnam fragilitatem
tuam, quam sæpiùs experiris in mo-
dicis objectis: tamen pro salute
tua

tua ista fiunt, cùm & hæc similia contingunt.

2. Pone, ut meliùs nôsti, ex corde: & si te tetigit, non tamen deiciat, nec diu implicet.

Ad minus sustine patienter, si non potes gaudenter.

Etiam si minus libenter audis, & indignationem sentis: reprime te, nec patiaris aliquid inordinatum ex ore tuo exire, unde parvuli scandalizentur.

Citò conquiescet commotio excitata, & dolor internus revertente dulcorabitur gratiâ.

Adhuc vivo ego, dicit Dominus, juvare te paratus, & solito amplius consolari; si confisus fueris mihi, & devotè invocaveris.

3. Animæquior esto, & ad majorem sustinentiam accingere.

Non est totum frustratum, si te sæpiùs percipis tribulatum, vel graviter tentatum.

Homo es, & non Deus: caro es, non Angelus.

Quo-

Quomodo tu posses semper in eodem statu virtutis permanere, quando hoc defuit Angelo in cœlo, & primo homini in paradiso?

Ego sum, qui merentes erigo sospitate: & suam cognoscentes infirmitatem, ad meam proveho divinitatem.

4. Domine, benedictum sit verbum tuum, dulce super mel & favum ori meo.

Quid facerem in tantis tribulationibus & angustiis meis, nisi me confortares tuis sanctis sermonibus?

Dummodo tandem ad portum salutis perveniam, quid curæ est, quæ & quanta passus fuero?

Da finem bonum: da felicem ex hoc mundo transitum.

Memento mei, Deus meus, & dirige me recto itinere in regnum tuum. Amen.

